

Broytið ferðslu- umhvørvið

— so vit ekkaleys kunnu stiga út í ferðsluna. Hetta kostar pengar, men sleppa vit óneyðugum prestiguprojektum, hava vit ráð til tað.

— Vit eiga at broyta ferðsluumhvørvið, so vit ekkaleys kunnu stiga út í ferðsluna. Tað kostar, men vit hava ráð. Vit skulu bert sleppa øllum óneyðugum prestiguprojektum, tí her er eisini spurningur um vilja, segði Rókur Dalsgaard, bileftirlitsmaður, á fundinum, sum Meginfelag teirra Brekaðu í Føroyum skipaði fyri í Norðurlandahúsinum seinasta leygardag.

Rókur Dalsgaard fekk spurningin, hvussu er við bili og koyrikorti, tá ein er brekaður.

Koyrikortið kallaði hann ein magiskan reyðan seðil, sum nóg halda vera eina náttúrliga vøggugávu. Hetta helt hann kortin ikki vera so sjálvsagt.

— Eitt koyrikort er ein álitisvátan frá samfelagnum, sum kortini ikki øll virða, tí stórir partur av teimum, sum í dag eru brekað, eru offur fyri ábyrgdarleysari ferðslu.

— Men verður hendan álitisvátan, sum koyrikortið er, handfarin við skili og ábyrgd, kann tað eisini vera til mikið gagn. Ikki minst fyri brekað. Rókur helt, at flestu brekaðu kunnu taka koyrikort og kann eitt tilíkt hjálpa tí brekaða til nýtt livsinnihald. Hin brekaði verður betur forur fyri at luttaka í tí samfelagið hevur at bjóða, hin brekaði fær betri møguleikar at hitta onnur ella koma út í náttúruna og fegnast um hana.

Hinvegin hevur hin brekaði ikki somu atgongd til eitt koyrikort,

sum tey meira sjálvbjargnu. Eitt er, at hin brekaði skal til eina meira nágreiniliga læknakanning. Annað er — og tað er hin størsti trupulleikin — at hann skal ognar sær akfær áðrenn hann er visur í at fáa koyrikortið, segði Rókur Dalsgaard, sum helt, at t.d. Almennastovan átti at havt ein tilíkan bil við ymiskari serútgærd. So kundi t.d. Bileftirlitið umsitið hann. Harafturat helt Rókur, at ein partur av arbeiðinum hjá hjálptólamiðstöðini kundi verið at vist á, hvørji hjálptól eru til taks, tá tað snýr seg um akfør til rørslu-brekað.

Býbussarnir — MBF-bussurin

Á fundinum umboðaði Leif Ellingsgaard bussleiðina. Leif er leiðari av bussleiðini í Havn. Hann segði, at tað er avmarkað, hvussu mikið bussleiðin av bussarnir sjálvir kunnu tillagast til rørslubrekað. Bussleiðin kann undir ongum umstøðum veita tænastu til onnur enn tey, sum sjálvi kunnu koma til steðgiplássini hjá bussinum. Hann helt, at býbussarnir ongantið kunnu yvirtaka arbeiðið hjá serliga MBF-bussinum.

MBF-bussurin verður umsitin av brandstöðini. Í pallborðinum sat Andreas Poulsen, brandmaður, sum er ein teirra, sum koyrir MBF-bussin. Spurningurin, sum varð settur honum var, hvussu MBF-bussurin klárar flutningin av rørslubrekaðum í Havn og hvussu

verður í framtíðini. Í Havn og í Føroyum.

MBF-bussurin hevur verið døgliga nýttur hesi stívliga fyra árin, hann hevur koyrt. Teir eru átta mans á brandstöðini, sum skiftast at koyra bussin og Andreas Poulsen helt, at tað hevur gingið hampuliga væl. Kortini helt hann, at mangan er trupult at koma fram. Trupulleikar við brøttum lendi og nógvum trappum eru at liva við, men hann harmaðist, at gáloysni hjá fólki eisini hevur trupulleikar við sær. Millum annað tað, at mangan seta fólk bilin frá sær til stóran ampa fyri onnur.

Andreas Poulsen segði, at hendan skipanin var bert fyri Havnina, men hann vónaði, at finnst kundi fram til eina skipan, sum kundi virka fyri alt landið.

22 trapputrin í svimjihøllina

— Hvussu eru møguleikarnir hjá einum pari á bygð at taka lut í almennum livi, tá annað er rørslubrekað? Kundi tað verið óðrvisi?

Hesum spurningi skuldi Hjørleif Enni á Tvøroyri svara.

Hjørleif hevur konu, sum er rørslubrekað. Tað hevur hon verið í 35 ár. Seinastu 25 árin hevur hon sitið í koyristóli.

— Vit búgva væl. Góð ibúð við lyftu, og klára okkum væl. Konan klárar seg rættiliga væl, tá hon fer út í koyristólinum, hóast eingin gongubreyt er. Bilar og onnur akfør vísa

størsta varsemi í tí annars stóru ferðsluni, segði Hjørleif. Men trupulleikar eru. Millum annað tá tey skulu til Havnar við Smyrli. Ikki er hugsingur um at koma av bildekkinum í teirri trøngu lyftini, sum er umborð. Einasti uggi, ið er, er at manningin er sera hjálpsom, segði Hjørleif, sum legði afturat, at frá sjúkrahúsinum á Tvøroyri er gjøgnum hálva öld heitt á strandferðsluna um at bota um

hesi viðurskipti á strandfarabátinum.

Hjørleif læt væl at nýggju ítróttarhøllini í Trongisvági. Har er lætt at koma til, men tá tað snýr seg um heilsu- og stöðina í Vági stendur verri til. Har er ikki hugsað um tey brekaðu, segði Hjørleif, sum helt, at hann, ið hevur ábyrgdina av hesum átti at verið revsaður. Sama skilið er við svimjihøllina á Tvøroyri. 22 trapputrin eru

upp í svimjihøllina. Eydnast tað kortini at koma so langt og enn tá í hýlin, er enn ein trupulleiki. Nærum ógjøriligt er at koma úr honum aftur.

— Men hetta eru alt trupulleikar, sum kunnu loysast, segði Hjørleif og legði afturat, at tað ber væl til at liva eitt lukkligt liv hóast ein er brekaður. Tað er bert at duga at liva við brekinum, legði hann afturat.

tór-

